

Curtea Supremă de Justiție
DE CIZIE

16 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ion Vicol în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Hîncești din 24 aprilie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui:

Gălățeanu Dumitru Ion, născut la 29 septembrie 1976, originar și locuitor în mun. Chișinău, com. Grătiești, str. Ștefan cel Mare 4A,

Termenul de examinare a cauzei:

- *prima instanță: 02.02.2015 – 24.04.2015;*

- *instanța de apel: 08.06.2015- 17.09.2015;*

- *instanța de recurs: 30.11.2015- 16.12.2015;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 24 aprilie 2015, Gălățeanu Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semîncbis.

Conform art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, la 04.11.2014, aproximativ la ora 00.35, pe sensul „intrare” al postului vamal Leușeni- Albița (auto), în cadrul controlului vamal al mijlocului de transport de model „Mercedes Benz” tip „Sprinter 310D” cu n/î GL 12 HTG care tracta remorca de model „Boekmann” cu n/î C 293 RA, ce se deplasa din Italia în R. Moldova Gălățeanu Dumitru, aflîndu-se la volanul acestei unități de transport, acționînd cu intenție directă în scop cupidant, urmărind scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții deosebit de mari, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor prejudiciabile și admițînd în mod conștient survenirea acestor urmări,

contrar prevederilor art. art. 4, 5 a Legii cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoanele fizice, nr. 1569-XV din 20.12.2002, art. art. 175-178 Cod vamal, intenționat nu a declarat în declarația vamală și nu a prezentat controlului vamal piese de schimb destinate pentru fereastrăie de tăiat cu lanț și pentru mașini de tăiat iarbă în asortiment, după cum urmează: Pro Steel Drive Chain Saw Sprocket Stens - 12 buc; Professional Center Drive Chain Saw Sprocke - 3 buc; Professional Steel Drive Chain Saw Sprocket - 5 buc; Herr Ez Drive Rim Sprocket Systems - 15 buc; Oregon Power Mate - 20 buc; Pignone Motosega Con Anello Autoallineante - 4 buc; Pignone Motosega Con Rocchetto Fisso - 9 buc; Campana Frizione Motosega Alpina Sermac - 4 buc; Oregon Spur - 9 buc; Pignone dentato - 40 buc; Pistone completo husqvarna Brumar - 25 buc; Segment de piston de diferite mărimi - 50 buc; accesorii și piese de schimb - 650 buc; sfoară de pornire - 400 m.; bloc motor uzat - 1 buc, însă din cauze independente de voința lui, fiind depistate în cadrul controlului vamal, aceasta nu și-a produs efectul.

Conform raportului de evaluare nr. 80 din 04.11.2014, întocmit de Secția venituri, valoare în vamă și clasificarea mărfurilor, valoarea în vamă a tuturor bunurilor menționate constituie suma de 118 232,83 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Ion Vicol în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În argumentarea apelului a indicat că:

- raportul nr. 80 prezentat instanței prin care se prezumă săvârșirea infracțiunii cu calificativul proporții deosebit de mari nu are relevanță probatorie;

- se constată lipsa mijlocului de probă prin care fapta inculpatului a fost încadrată ca contrabandă săvârșită în proporții deosebit de mari;

- instanța de fond nu a stabilit prezența stării de pericol care nu poate fi înlăturată prin aplicarea unei pedepse penale și prezența stării de pericol ce determină temerea justificată că în viitor făptuitorul va săvârși fapte încadrate în legea penală;

- bunurile materiale transportate de către inculpat nu au fost dobândite prin infracțiune, ori vor fi utilizate la săvârșirea infracțiunii și confiscarea specială reprezintă o ingerință în dreptul de proprietate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2015, a fost respins apelul declarat ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul penal și-a motivat soluția prin faptul că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Cu toate că Gălățeanu Dumitru nu recunoaște vina în comiterea infracțiunii încriminate, vinovăția lui se dovedește prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, care au fost cercetate și verificate în cadrul ședinței instanței apel și anume: declarațiile inculpatului, a martorilor Ciobanu Ion și Pavliuc Artur, precum și prin materialele cauzei, inclusiv:

- ordonanța de începere a urmăririi penale din 28.11.2014 (f.d. 1);
- denunțul inspectorului SPC a BV Leușeni, Vitalii Dmitrașco din 06.11.2014 (f.d. 5);
- proces-verbal de examinare din 04.11.2014, prin care a fost supusă examinării unitatea de transport de model „Mercedes Sprinter 310 D” n/î GL 12 HTG/C 293 RA, cu anexa (f.d. 7-13);
- ordonanța din 04.11.2014 de recunoaștere în calitate de corp delict la cauza penală (f.d. 15);
- ordonanța de ridicare din 04.11.2014, prin care s-a dispus a ridica de la Gălățeanu Dumitru piese de schimb și accesorii pentru ferestraie de tăiat cu lanț (conform anexei nr. 1), microbuzul de model „Mercedes Benz” cu n/î GL 12 HTG VIN: WDB9034631P678680, remorca de model „Boekmann” cu n/î C 293 RA VIN WB0HT2AAA00200847 (f.d. 16);
- raport nr. 80 din 04.11.2014 prin care se stabilește valoarea în vamă și clasificarea mărfurilor, potrivit căruia valoarea mărfurilor reținute a fost estimată la suma de 118 232,83 lei (f.d. 27);
- ordonanța procurorului din 05.12.2014, prin care s-a dispus restituirea corpurilor delicate - microbuzul de model „Mercedes Benz”, tipul „Sprinter” cu n/î GL 12 HTG VIN: WDB9034631P678680, remorca de model „Boekmann” cu n/î C 293 RA VIN WB0HT2AAA00200847 - proprietarului Igor Garabagiu (f.d. 31);
- proces- verbal de examinare a obiectelor din 16.01.2015, prin care au fost examinate mărfurile ridicate de organul vamal la 04.11.2014 ce nu au fost declarate organului vamal, cu fototabel în anexă (f.d. 34-45);
- declarația vamală DV-6 depusă de Gălățeanu Dumitru la 03.11.2014, din conținutul căreia rezultă că nu sunt indicate spre declarare bunurile reținute (f.d. 48).

Au fost apreciate critic argumentele apărătorului prin care-și manifestă dezacordul cu raportul nr. 80 din 04.11.2014 emis de Secția venituri, valoare în vamă și clasificarea mărfurilor, potrivit căruia bunurile ridicate - piese de schimb destinate pentru ferestraie de tăiat cu lanț și pentru mașini de tăiat iarba în asortiment au fost apreciate la suma de 118232,83 lei, cât și poziția inculpatului precum că „bunurile sus menționate nu le-a indicat în declarația vamală, din motiv că erau diferite piese și nu cunoștea la sigur cum urmează să fie indicate pentru a fi devamate”, deoarece inculpatul fiind angajat în calitate de șofer al mijlocului de transport care transporta inclusiv bagaje și colete neînsoțite și respectiv intrînd pe teritoriul vamal al R. Moldova, la momentul preluării bagajului neînsoțit, avea obligația să se informeze deplin despre bunurile care urmează a fi declarate și supuse vămuirii, la prezentarea acestora organului vamal, precum și să verifice integritatea, autenticitatea și conținutul bagajelor neînsoțite preluate spre transportare.

Colegiul a menționat că intenția inculpatului este combătută prin șirul de probe enumerate, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile martorilor, cât și în materialele cauzei care ar trezi dubii, nu au fost reținute.

La aplicarea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art.7, 75 Cod penal, că inculpatul se caracterizează pozitiv, antecedente penale nu are, la întreținere are trei copii minori. În conformitate cu art. 76-77 Cod penal circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite, de aceea Colegiul a concluzionat că, reieșind din scopul pedepsei penale, ținând cont de personalitatea inculpatului precum și circumstanțele cauzei, instanța de fond corect a ajuns la concluzia aplicării în privința inculpatului a pedepsei sub formă de 4 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, stabilindu-i un termen de probă de 3 ani.

5. Împotriva hotărîrii menționate avocatul Ion Vicol în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare.

În motivarea recursului avocatul fără a face referire la prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, indică motive identice cu cele din apel expuse în pct. 3 din prezenta decizie.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din textul recursului declarat de către avocat, deși acesta nu se expune expres asupra nici unui temei prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, se prezumă că dînsul invocă temeiuri prevăzute în pct. 6) și 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, menționînd că instanța de recurs s-a pronunțat eronat asupra motivelor invocate în apel și norma de drept aplicată în decizie și sentință contravine recomandărilor Curții Supreme de Justiție.

Totodată, recurentul solicită achitarea inculpatului considerînd că acesta este nevinovat, temei încadrat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Mai mult ca atît, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat

minuțios, dându-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute în art. 27, 248 alin. (5) Cod penal.

Totodată, conform art. 414 Cod de procedură penală la judecarea apelului instanța a verificat probele și înscrisurile anexate la cauza penală și a celor suplimentare invocate de către părți, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f. d. 160-163).

Colegiul penal menționează că instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate în apel și corect s-a expus asupra acestora, făcând trimitere la probele cercetate pe parcursul examinării cauzei dându-le o apreciere justă, iar motivele aduse de recurent țin de starea de fapt și au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărârii judiciare.

Din aceste considerente, Colegiul menține concluzia instanței de apel, iar careva eroare prevăzută în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu a fost admisă argumentele recurentului fiind lipsite de suport probatoriu de drept, fiind considerate declarative, cu atât mai mult, autorul recursului referindu-se la pct. 6) din norma menționată nu indică care anume eroare de la acest punct a fost comisă de către instanța de apel la adoptarea soluției sale.

Cu referire la cele invocate de avocat în sensul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală care stipulează că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, Colegiul penal respinge acest argument, ca fiind neîntemeiat, din următoarele considerente:

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Recurentul invocă faptul că nu a fost prezentată nici o probă ce ar confirma existența laturii obiective și a laturii subiective, însă Colegiul penal constată că în speță acest temei de casare nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat.

Totodată, instanța de recurs relevă că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (5) Cod penal, fiind dovedită vina acestuia prin întreg cumulul de probe cercetate și invocate în prezenta decizie.

Astfel, Colegiul susține poziția instanței de apel prin care s-a expus că instanța de fond corect și legal a constatat prezența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii și concluziile la care au ajuns instanțele ierarhic inferioare privitor la vinovăția inculpatului sunt corecte și corespund materialului probator, iar careva încălcări nu au fost comise de către instanțele de judecată.

Referitor la eroarea invocată prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în*

cazul în care norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, Colegiul concluzionează, că acest temei pentru declararea recursului ordinar de asemenea nu și-a găsit confirmare la examinare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent, mai mult ca atît, în motivarea recursului avocatul nu face o careva argumentare ce ar ține de eroarea respectivă.

Astfel, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul este declarativ, motivele invocate nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs în art. 427 Cod de procedură penală. Totodată, aceste motive au fost invocate și în apel, au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărîrilor judecătorești.

În acest context, Colegiul conchide că temeiurile pentru recursul ordinar declarat de recurent nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs și din aceste considerente este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ion Vicol în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui Gălățeanu Dumitru, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 15 ianuarie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun